

مناجات توبه کنندگان

علامه مجلسی در بحار فرموده که من این مناجات را یافتم مروی از حضرت علی بن الحسین علیه السلام در کتب بعضی اصحاب رضوان الله علیهم؛ مناجات اول: مناجات توبه کنندگان

إِلٰهِي الْبَسْتَنِي الْخَطِيَا يَا ثَوْبَ مَذَلَّتِي وَجَلَّلَنِي التَّبَاعُدُ مِنْكَ لِباسَ مَسْكَنَتِي

خدایا! گناهان بر من لباس خواری پوشانده، و دوری از تو جامه درماندگی بر تنم پیچیده،

وَأَمَاتَ قَلْبِي عَظِيمُ جُنَايَتِي فَأَحْيِهِ بِتَوْبَةٍ مِنْكَ يَا أَمَلِي وَبُغْيَتِي وَيَا سُؤْلِي وَمُنِيَّتِي

و بزرگی جنایتم دلم را میرانده، پس آن را با توبه به درگهت زنده کن، ای آرزویم و مرادم و خواسته ام و امیدم،

فَوَعَزَّتْكَ مَا أَجِدُ لِدُنُوبِي سِوَاكَ غَافِرًا وَلَا أَرَى لِكَسْرِي غَيْرَكَ جَابِرًا

به عزتت سوگند برای گناهانم آمرزنده ای جز تو نمی یابم، و برای دل شکستگی ام جبران کننده ای جز تو نمی

بینم،

وَقَدْ خَصَعْتُ بِالْإِنَابَةِ إِلَيْكَ وَعَنَوْتُ بِالْأَسْتِكَانَةِ لَدَيْكَ فَإِنْ طَرَدْتَنِي مِنْ بَابِكَ فَبِمَنْ أَلُوذُ

به پیشگاهت با توبه و انابه فروتنی نمودم، و با ذلت و خواری، به درگاهت تسلیم شدم، اگر مرا از درگاهت برانی به که روی آورم؟

وَإِنْ رَدَدْتَنِي عَنْ جَنَابِكَ فَبِمَنْ أَعُوذُ فَوَاسْفَاهُ مِنْ حُجَلْتِي وَافْتِضَاحِي

و اگر از آستانت بازگردانی به که پناه برم؟ در این حال افسوس از شرمندگی و رسوایی ام،

و وَالْهَفَاءُ مِنْ سُوءِ عَمَلِي وَاجْتِرَاحِي أَسْأَلُكَ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ الْكَبِيرِ وَيَا جَابِرَ الْعُظْمِ الْكَبِيرِ

و دریغ از زشتی کردار و فراهم آوردن گناهانم، ای آمرزنده گناهان بزرگ، و ای جبران کننده استخوان شکسته،

أَنْ تَهَبَ لِي مُوبَقَاتِ الْجُرَائِرِ وَتَسْتُرْ عَلَيَّ فَاضِحَاتِ السَّرَائِرِ

از تو درخواست می‌کنم که گناهان تباه‌کننده ام را بر من بیخشایی، و بر من بیوشانی پنهان‌کاری‌های رسواکننده ام را،

وَلَا تُخَلِّني فِي مَشْهَدِ الْقِيَامَةِ مِنْ بَرْدِ عَفْوِكَ وَغَفْرِكَ وَلَا تُعَرِّني مِنْ جَمِيلِ صَفْحِكَ وَسِتْرِكَ.

و مرا در عرصه قیامت از نسیم گذشت و آمرزشت بی بهره مگذار، و از پوشش زیبای چشم پوشی ات عریان و بی پوشش رها نسازی،

إِلْهِی ظَلَّلْ عَلَی ذُنُوبِی غَمَامَ رَحْمَتِكَ، وَأَرْسِلْ عَلَی عُيُوبِی سَحَابَ رَأْفَتِكَ

خدایا سایه رحمتت را بر گناهانم بینداز، و ابر مهربانی ات را به سوی عیبهایم گسیل کن،

إِلْهِی هَلْ يَرْجِعُ الْعَبْدُ الْأَبْقُ إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ أَمْ هَلْ يُحِيرُهُ مِنْ سَخَطِهِ أَحَدٌ سِوَاهُ

خدایا آیا برده فراری جز به جانب مولایش باز می‌گردد؟ یا کسی به او از خشم مولایش جز مولایش پناه می‌دهد؟

إِلْهِی إِنْ كَانَ النَّدَمُ عَلَی الذَّنْبِ تَوْبَةً فَإِنِّي وَعِزَّتِكَ مِنَ النَّادِمِينَ

خدایا اگر پشیمانی از گناه توبه است، پس به عزتت سوگند که من از پشیمانانم،

وَإِنْ كَانَ الِاسْتِغْفَارُ مِنَ الْخَطِيئَةِ حِطَّةً فَإِنِّي لَكَ مِنَ الِاسْتِغْفِرِينَ لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى تَرْضَى

و اگر آمرزش طلبی از خطاکاری سبب فرو ریختن خطاها از پرونده است، من از آمرزش خواهانم، حق رضایت با توست تا راضی شوی،

إِلَهِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ تَبَّ عَلَيَّ وَبِحِلْمِكَ عَنِّي اعْفُ عَنِّي وَبِعِلْمِكَ بِي ارْفُقْ بِي

خدایا با قدرتت بر من توبه‌ام را بپذیر، و با بردباری است نسبت به من از من درگذر، و با آگاهی ات از حال من با من مدارا فرما،

إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي فَتَحْتَ لِعِبَادِكَ بَابًا إِلَى عَفْوِكَ سَمَّيْتَهُ التَّوْبَةَ فَقُلْتُ:

خدایا تویی که به روی بندگانت دری به سوی بخشش گشودی و آن را توبه نامیدی، و خود فرمودی:

تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا فَمَا عُذْرٌ مَنْ أَعْغَلَ دُخُولَ الْبَابِ بَعْدَ فَتْحِهِ

«بازگردید به جانب خدا، بازگشتی خالصانه»، پس عذر کسی که از ورود به این در پس از گشوده شدنش غفلت ورزد چه می‌تواند باشد؟

إِلَهِي إِنْ كَانَ قَبْحَ الذَّنْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوَ مِنْ عِنْدِكَ

خدایا اگر نافرمانی و گناه از بندهات زشت بود، پس گذشت از جانب تو زیباست،

إِلَهِي مَا أَنَا بِأَوَّلِ مَنْ عَصَاكَ فَتَبَّتْ عَلَيْهِ وَتَعَرَّضَ لِمَعْرُوفِكَ فَجَدَّتْ عَلَيْهِ

خدایا نخستین، کسی نیستم که تو را نافرمانی کرده و حضرتت توبه پذیرش شدی، و خود را در معرض احسانت قرار داده و تو مرا مورد احسانش قرار دادی،

يَا مُجِيبَ الْمُصْطَرِّ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ يَا عَظِيمَ الْبِرِّ يَا عَلِيمًا بِمَا فِي السَّرِّ يَا جَمِيلَ السَّتْرِ [السَّتْرِ]

ای پاسخگوی درماندگان، ای برطرف کننده زیان، ای بزرگ نیکی، ای دانای نهان، ای زیبا پرده پوش،

اسْتَشْفَعْتُ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ إِلَيْكَ وَتَوَسَّلْتُ بِجَنَابِكَ [بِجَنَابِكَ] وَتَرَحُّمِكَ لَدَيْكَ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي

به جود و کرمت به سوی تو شفاعت می جویم، و توسل می کنم نزد تو به فضل و رحمتت دعایم را اجابت کن،

وَلَا تُحَيِّبْ فِيكَ رَجَائِي وَتَقَبَّلْ تَوْبَتِي وَكَفِّرْ خَطِيئَتِي بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

امیدم را به خود ناامید مساز، و توبه ام را بپذیر، و با احسان و مهتر خطاهایم را نادیده گیر، ای مهربان‌ترین مهربانان.